

پنجم

تعالی کسب و کار بر رضایتمندی همزمان ذینفعان کلیدی سازمان و ضرورت اندازه گیری عملکرد سازمانی بر مبنای عوامل بحرانی موفقیت تاکید دارد. در این مقاله چارچوبی متمایز با سایر الگوهای متداول در اندازه گیری عملکرد تحت عنوان سیستم اندازه گیری تعالی کسب و کار کانجی^(۱) (KBEMS) مورد بررسی قرار خواهد گرفت. این مدل، امکان تمرکز چند بعدی روی شاخصهای متفاوت مورد نظر ذینفعان داخلی و خارجی سازمان را فراهم کرده است. این مدل ارزش محور بوده و دارای ساختاری بلند مدت و طبیعتی دینامیک است. مدل کانجی نه تنها توانسته است نسبت به سایر مدل‌ها از درجه سازگاری بالاتری برخوردار باشد، بلکه به جهت استفاده از یک نگرش فرآگیر و سیستماتیک در تطبیق شرایط واقعی سازمانها بسیار موفق تر می‌نمایاند، همچنین منطق مدل که بر پایه تحلیل آماری و ریاضی مستدل گردیده است، امکان تشخیص نقاط قوت و حوزه‌های قابل بهبود را مدادامی که تخمین اثرات هر بعد روی سایر مولفه‌های سیستم وجودارد به سهولت فراهم می‌آورد. نهایتاً اینکه این الگو تمام ویژگی‌های قابل توجه برای ذینفعان و شاخصهای مطرح در عملکرد سازمان را به منظور فراهم آوردن شرایط مطلوب برای نیل به توسعه پایدار مورد سنجش و ارزیابی قرار می‌دهد.

اندازه گیری عملکرد سازمانها

(با استفاده از مدل تعالی کانجی)

فرزاد امیری

f-amiri@msn.com

گذاران و

شرایط عمومی بازار

که می‌توانند تاثیرات بسزایی

در تغییر نرخ سهام داشته باشند،

نیست. همچنین تطبیق متفاوت سهامداران و مدیریت از نقطه نظر

زمانی امری است بسیار مشکل که مستلزم

مالحاظات زمان سنجی پیچیده ای است. به

همین دلیل، داشتن یک تعریف چند بعدی از موفقیت به نحوی که مدیریت را قادر

به ارزیابی آنچه که توان کنترل عملکرد

پایه اقتصادی کسب و کار نامیده می‌شود،

ضروری به نظر می‌رسد. این مهم می

بایست اهداف مالی و ریسک‌های ارزیابی

یک سویه به سمت ارزش‌های جامع و بلند

مدت موسسات اقتصادی را در نظر گرفته

باشد. تعادل در موفقیتهای حاصله و زمان

سنجی مطلوب دستاوردها از طریق

تشویق اقدامات نوآورانه در فعالیتهای

توسعه، نهایتاً به خدمت رسانی بهتر به

سهامداران (و جامعه) منجر می‌گردد.

جهان هستی سرشار از ثروتهای خدادادی

مدیریت

عملکرد می‌پردازند.

از مدنها قبل موفقیت یک

شرکت به طور کلی از طریق سنجش

عملکرد اقتصادی آن، رضایت مشتریان

و کارکنان، نرخ سهام و میزان مسئولیت

پذیری در برایر جامعه سنجیده می‌شد. در

سالهای ۱۹۸۰ لغایت ۱۹۹۰ بهبود فرهنگ

واردات و رشد فعالیتهای سهامداران از

طریق تغییرات کوتاه مدت نرخ سهام به

تمركز بیشتر سازمانها بر روی ذینفعان

و سهامداران منجر گردید. برخی یافته

های تحقیقاتی نشان می‌دهد که وجود

ارتباط بین عملکرد پایه اقتصادی یک

شرکت و نرخ کوتاه مدت سهام لزوماً

جزء مجموعه عوامل موثر خارج از حیطه

کنترل مدیریت، نظیر انگیزه سرمایه

مقدمه

همه سازمانها

دولتی و خصوصی، برای توسعه، رشد و پایداری در عرصه رقابتی امروز به نوعی سیستم ارزیابی عملکرد نیاز دارند، که در قالب آن بتوانند کارایی و اثربخشی برنامه‌های سازمان، فرایند و منابع انسانی خود را مورد سنجش قرار دهند. سازمانهای کارا به جمع آوری و تحلیل داده‌ها بسته نمی‌کنند، بلکه از این داده‌ها برای بهبود سازمان و تحقق رسالتها و استراتژی‌ها استفاده می‌کنند. به عبارتی دیگر، به جای ارزیابی عملکرد به

سازمان در مدیریت تمامی عوامل بحران موفقیت را در اختیار می‌گذارد. در حقیقت شاخص عملکرد سازمانی از میانگین ساده بین امتیازات تعلیمی عملکرد A و تعلیمی عملکرد B حاصل می‌گردد. یعنی:

$$OPI = \frac{A + B}{2} \times 10$$

از آنجایی که به طور بالقوه کارت امتیاز کسب و کار کائجی به منظور تحلیل ذینفعان متفاوتی به کار گرفته می‌شود، لذا این موضوع شیوه آن است که n نمره امتیاز برای قسمت B (مشتریان، تامین کنندگان، دولت و ...) داشته باشیم. در این حالت امتیاز B که در فرمول فوق منظور شده است، از میانگین نمرات موجود حاصل می‌شود.

$$B = \frac{\sum_{i=1}^n B_i}{n}$$

بنابراین، سیستم اندازه‌گیری عملکرد پیشنهاد شده (شکل ۱) به ترتیب از دو قسم A و B تشکیل شده است، این موضوع ما را به سمت ارزیابی ذینفعان داخلی و خارجی سازمان رهنمون می‌کند. قسمت A دقیقاً بر مدل تعلیمی کسب و کار کائجی انتظام دارد. (Kanji, 1998)

رهبری اصلی ترین جزء در قسمت A است، به این معنی که رهبران مهمترین عامل پیش برنده بهبود کیفیت و تعلیمی کسب و کار هستند. در واقع نوع نگرش و طرز رفتار آنها

ساختار سیستم تعلیمی کسب و کار کائجی به میزان قابل توجهی به عوامل CRITICAL SUCCESS FACTORS=CSF بحراست موفقیت FACTORS=CSF وابسته است. که عبارتند از: «تعداد محدودی از عوامل (یا حوزه ها) که به شرط رضایت‌بخش بودن نتایج آنها عملکرد موفقیت آمیز سازمان تضمین شده خواهد بود» (Rockart & bruno 1984).

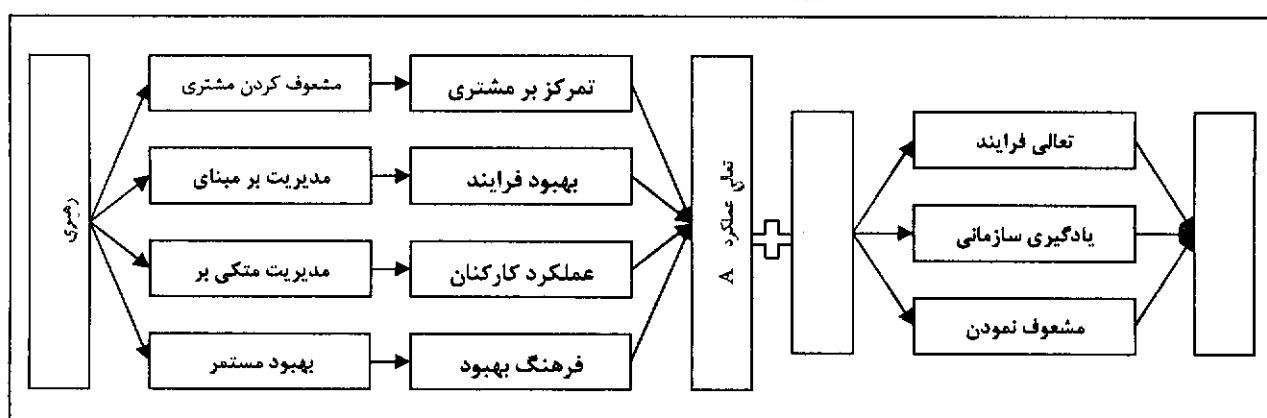
بنابراین، عوامل بحرانی موفقیت با موتورهای کلیدی عملکرد مطابقت دارند، نقش این عوامل در مدل هرمی کائجی به خوبی لحاظ گردیده است، به نحوی که با مدل مفهومی تعلیمی کسب و کار سازگاری کافی و واقعی دارد. با توجه به اصول کلی و مقایمه محوری آن، برای مدل دو ساختار مجزا تدوین گردیده است: (Kanji, 1998)

(۱) مدل تعلیمی کسب و کار
(Kanji, 1998);
(۲) کارت امتیاز تعلیمی (Kanji& sa, 2002).

نقش مدل کائجی به سنجش عملکرد سازمانی از منظر ذینفعان داخلی اختصاصی یافته است، در حالی که کارت امتیاز کسب و کار کائجی KANJI'S BUSINESS SCORE CARD=KBS عملکرد سازمان را از نقطه نظر ذینفعان خارجی مورد بررسی قرار می‌دهد. از تلفیق امتیازات داخلی و خارجی نهایتاً شاخص تعلیمی عملکرد سازمانی ORGANIZATIONAL PERFORMANCE INDET=OPI عملکرد سازمانی نهایی برآیند کلی تعلیمی

است، جست جو برای فرصتهای سرمایه‌گذاری مطلوب آن چیزی است که کارکنان خلاق و هوشمند بدان نیازمندند. امروزه کارکنان به راحتی دریافتند که صرف «کار برای زندگی» دیگر یک معیار پذیرفته شده برای کسب و کار نیست. مدیران موفق می‌باشند بر این واقعیت که نیازهای کارکنان دائم در حال تغییر است، واقع باشند. سرعت این تغییرات برای کارکنان نوآور و خلاق چشمگیرتر است. پول همیشه مهم بوده و هست لیکن کارکنان به طور فزاینده ای در جست جوی معنی کردن وابستگیهای اجتماعی و هویت یافتن از کسب و کارشان هستند. شرکتهای متعالی همراه با ایجاد هر شغل وظایفی را تدارک می‌بینند تا متصدی آن شغل احساس کنند بر آنچه انجام می‌دهد مشرف و تاثیرگذار بوده و در تحقق اهداف جامع سازمان نقشی غیر قابل انکار دارد. در حقیقت تمام تلاش مدیران اینگونه سازمانها بر این است تا توازنی منطقی از کار و زندگی در ذهن کارکنانشان ایجاد کنند. به بیانی دیگر، در بطن فرهنگ یک سازمان ارتباطی تلاکاتنگ بین مسئولیتهای اجتماعی و فرهنگ اخلاقی کارکنان وجود دارد. سازمانی که این اصول را در ساختار خود به کار می‌گیرد و آن را به منظور بستر سازی برای ایجاد کارکنانی مسئولیت پذیر و منکی بر داشش گسترش می‌دهد، بنیاد تولد مزینهای رقابتی مطمئن را در تشکیلات خود بنا نهاده است.

سیستم سنجش تعلیمی کسب و کار کائجی

شکل ۱: سیستم سنجش تعلیمی کسب و کار کائجی (KBEMS)

بنابراین، تمرکز ما در بخش بعدی عمدتاً بر روی مدل کانجی خواهد بود که می تواند در سازمانهای مختلف به کار گرفته شود. بدین منظور، در ابتدا به مقایسه سه مدل (EFQM(4)، (2)KBEM(3)، (2)MBNQA، خواهیم پرداخت. علاوه بر این به منظور ایجاد درک بهتر از مطالب ذکر شده، در قالب یک مورد پژوهی، امتیازات کسب شده از به کارگیری مدل های بنیاد اروپایی کیفیت و مدل کانجی را برای یک سازمان مشابه مورد بررسی قرار خواهیم داد.

مقایسه مدل های تعالی کسب و کار به طور کلی، اگر پذیریم که مدل تعالی کسب و کار به منظور نیل به عملکرد برتر (ممتاز) در توسعه پایدار طراحی شده است، در نتیجه بنیان این مدل می باشد بر اساس عوامل بحرانی موقوفیت تنظیم شده باشد. این بدین معنی است، در حوزه هایی که نتایج رضایت بخش هستند، عملکرد رقابتی موفق برای سازمان تضمین شده خواهد بود.

آنچه مسلم به نظر می رسد این است که ادبیات مورد استفاده در این مدل با عناصر کلیدی مدیریت کیفیت جامع (TQM) تطابق (Adam et al, 1997) و همخوانی کامل دارد. از مقایسه معيارها بین مدل های

می باشد به ترتیب به ارتقای چهار اصل زیر منجر گردد:

۱. مشعوف و شادمان کردن مشتری؛
۲. مدیریت بر مبنای واقعیت؛
۳. مدیریت مبتنی بر کارکنان؛
۴. بهبود مستمر عملکرد کارکنان و فرهنگ بهبود مستمر.

قسمت B شامل یک کارت امتیاز کسب و کار کانجی مطبق با مولفه های مطرح در ارزیابی ذینفعان خارجی مختلف نظیر مشتریان، تامین کنندگان، دولت و غیره است.

در قسمت B ارزش‌های سازمانی سرآغازی برای تعالی فرآیند، یادگیری سازمانی و مشعوف کردن ذینفعان است. مدیریت اثیخشن برعوامل بحرانی موقوفیت به تعریف شاخص تعالی عملکرد ممتاز در قسمت B منجر می گردد.

همانگونه که پیش از این نیز تاکید شد، عوامل بحرانی موقوفیت (یا مولد های عملکرد) اساس و بنیان مدل کانجی را در هر دو قسمت آن تشکیل می دهند. در این بین اختلافات، تنها ممکن است در سطوح جزئیات و میزان تمرکز برای انعکاس اولویتها، نیازها و مهارتهای ذینفعان متفاوت مشاهده گردد.

کارکنان امروزه دریافتند که صرف «کار برای زندگی» دیگر یک معیار پذیرفته شده برای کسب و کار نیستند

سیستم سنجش تعالی کسب و کار کانجی برخلاف سایر سیستم های سنتی موجبات دستیابی به درجه بالاتری از وحدت رویه را فراهم می سازد

توجه به این نکته ضروری است که بخش‌های A و B می باشد به طور همزمان به کار گرفته شوند تا چشم اندازی واحد و مکمل از عملکرد سازمانی را ارائه کنند. هریک از معیارهایی که سیستم را تشکیل داده اند به طور کامل و با جزئیات کافی قابل بررسی هستند. (Kanji & sa, 2002)

بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت	تجزیه ملی کیفیت مالکوم بالدریج	مدل کانجی
رهبری	رهبری	رهبری (اصل)
خط مشی و استراتژی	برنامه ریزی استراتژیک	مشعوف کردن مشتری
کارکنان	تمرکز بر بازار و مشتری	رضایت مشتریان خارجی
مشارکتها و منابع	اطلاعات و تجزیه و تحلیل آن	رضایت مشتریان داخلی
فرآیند	مدیریت و توسعه منابع انسانی	مدیریت بر مبنای واقعیت
نتایج مشتری	مدیریت فرآیندها	اندازه گیری
نتایج کارکنان	نتایج کسب و کار	فرآیند
نتایج جامعه		مدیریت مشتری بر کارکنان
نتایج کلیدی عملکرد		کار نیمسی

جدول شماره ۱: مقایسه معیارهای مدل ها

جدول شماره ۲ : شبکه مقایسه امتیازات

بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت	مدل کانجی	امتیاز
رهبری	رهبری (٪۱۰)	۶۰
	مشعوف نمودن مشتری (٪۱۰)	۱۰
	مدیریت بر مبنای واقعیت (٪۱۰)	۱۰
	مدیریت مبتنی بر کارکنان (٪۱۰)	۱۰
	بهبود مستمر (٪۱۰)	۱۰
خط مشی و استراتژی		۱۰۰
	رهبری (٪۲۰)	۳۰
	مدیریت بر مبنای واقعیت (٪۲۰)	۲۰
	مشعوف کردن مشتری (٪۲۰)	۲۰
	مدیریت مبتنی بر کارکنان (٪۲۰)	۲۰
کارکنان	بهبود مستمر (٪۱۰)	۱۰
		۱۰۰
	مدیریت بر مبنای کارکنان (٪۴۰)	۴۰
	کارکنان کیفیت را ایجاد می کنند (٪۵۰)	۵۰
	بهبود مستمر (٪۱۰)	۱۰
مشارکتها و منابع		۱۰۰
	کار تیمی (٪۵۰)	۵۰
	اندازه گیری (٪۵۰)	۵۰
فرایند		۱۰۰
	فرایند یعنی کل کار (٪۵۰)	۵۰
	مدیریت بر مبنای واقعیت (٪۴۰)	۴۰
	بهبود مستمر (٪۱۰)	۱۰
		۱۰۰
نتایج مشتری		۱۰۰
	مشعوف کردن مشتری (٪۱۰)	۵۰
	رضایت مشتریان خارجی (٪۲۵)	۲۵
	رضایت مشتریان داخلی (٪۲۵)	۲۵
نتایج کارکنان		۱۰۰
	پیشگیری (٪۵۰)	۵۰
	مدیریت مبتنی بر کارکنان (٪۳۰)	۳۰
	چرخه بهبود مستمر (٪۲۰)	۲۰
نتایج جامعه		۱۰۰
	رضایت مشتریان خارجی (٪۲۵)	۲۵
	رضایت مشتریان داخلی (٪۲۵)	۲۵
	مشعوف کردن مشتری (٪۲۰)	۲۰
	رهبری (٪۱۰)	۱۰
	بهبود مستمر (٪۲۰)	۲۰
نتایج کلیدی عملکرد		۱۰۰
	مدیریت بر مبنای واقعیت (٪۳۰)	۳۰
	بهبود مستمر (٪۴۰)	۴۰
	چرخه بهبود مستمر (٪۳۰)	۳۰
		۱۰۰

اصلی تعالیٰ کسب و کار، شباهتهای مهمی را می توان مشاهده کرد. (جدول شماره ۱) برای مثال تمام مدلها بر این نکته تاکید دارند که رهبری نقش کلیدی را در ایجاد چارچوب و زیرساختهای لازم برای پشتیبانی مدیریت کیفیت جامع ایفا می کند، به علاوه تمامی آنها بر اهمیت توسعه منابع انسانی و مدیریت فرایند و آموزش و یادگیری اصرار داشته و بر آن تاکید می ورزند.

به طور طبیعی سازگاری مطلوبی بین جایزه بالدریج و مدل کانجی وجود دارد مدل کانجی فقد معياری تحت عنوان «برنامه ریزی استراتژیک» است، لیکن اغلب موضوعات مطرح در مدل جایزه بالدریج، در بعد رهبری مدل کانجی پوشش داده شد: است. از سویی دیگر مدل جایزه بالدریج به صراحت رضایت مشتریان داخلی را مورد توجه قرار نمی دهد، که به نظر می رسد این مطلب یک نقطه ضعف مهم برای مدل به حساب آید. علاوه بر این مدل کانجی از طریق ترکیب دو معياري که به این جنبه توجه دارند (چرخه بهبود مستمر و پیشگیری) تاکیدی افزونتر بر ایجاد فرهنگ بهبود مستمر دارد. به طریق اولی اشتراکات بسیاری بین بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت و مدل کانجی وجود دارد.(Kanji, 2002)

توجه به این نکته ضروری است که به لحاظ تفاوت در ساختار مدل ها همیشه نمی توان بین معیارها یک تناظر یک به یک ایجاد کرد. مدل بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت به طور شفاف معیار توانمندسازها را از معیار نتایج تفکیک کرده است و بنابراین، در چندین حوزه (نظیر کارکنان) دارای دو معیار است. در مدل کانجی تعالیٰ کسب و کار پیامد بنیادی معیارهایی است که به استثناء احتمالی «نتایج جامعه»، اغلب شاخصهای بخش نتایج را در بنیاد اروپایی کیفیت تحت پوشش قرار می دهند. به هر حال این مطلب بدین معنا نیست که اهمیت «اثرات بر جامعه» در مدل کانجی مدنظر گرفته نشده باشد. نکته اینجاست که لحاظ نمودن آن در «خط مشی و استراتژی» سازمان الزاماً است. از سویی دیگر، مدل کانجی شامل اصولی نظری (پیشگیری) و «کار تیمی» است که به قدر کافی در بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت بدان پرداخته نشده است.

جدول شماره ۳: مقایسه سیستم امتیاز دهنده

مدل کانجی		بنیاد اروپایی کیفیت	
معیارها	امتیاز	معیارها	امتیاز
رهبری	۶۳,۴	رهبری	۶۳,۹
مشعوف نمودن مشتریان و شهروندان	۷۰,۵	خط مشی و استراتژی	۶۴,۲
رضایت مشتریان خارجی	۶۴,۶	کارکنان	۶۲,۰
رضایت مشتریان داخلی	۶۸,۳	مشارکتها و منابع	۵۷,۳
مدیریت بر مبنای واقعیت	۵۹,۰	فرآیند	۵۹,۹
فرآیند یعنی کل کار	۵۹,۲	نتایج مشتری	۶۸,۵
اندازه گیری	۴۸,۴	نتایج کارکنان	۶۳,۱
مدیریت مبتنی بر کارکنان	۶۲,۷	نتایج جامعه	۶۷,۱
کار تیمی	۶۶,۲	نتایج کلیدی عملکرد	۶۲,۳
کارکنان عامل ایجاد کیفیت	۶۰,۳		
بهبود مستمر	۶۷,۰		
چرخه بهبود مستمر	۶۲,۸		
پیشگیری	۶۳,۵		
شاخص تعالی کسب و کار	۷۴,۴	امتیاز تعالی کسب و کار	۶۳,۳

مدیریت کیفیت جامع هستند که انتظار می‌رود نتایج بر جسته‌ای در بخش‌های رضایت مشتری، سودآوری، کاهش اخراج کارکنان و غیره داشته باشد. به هر حال تعیین تأثیر واقعی تغییرات توانمندسازها بر روی نتایج اغلب به دلیل پیچیدگی وابستگی‌های داخلی و ماهیتی بین معیارها و قدران شفافیت بین برخی نسبتها مدل بسیار مشکل است.

با بهره گرفتن از رویکرد مدل سازی معادلات ساختاری، مدل کانجی صراحتاً توانسته بین CSF‌ها ارتباط برقرار کرده و یک روش شناسی دقیق برای تخمین اندرکنش بین محركهای کلیدی عملکرد سازمانی ایجاد کند. بنابراین، امکان تجزیه و تحلیل چگونگی تأثیرات هر یک از ابعاد مدیریت کیفیت جامع بر سنجش تعالی سازمانی مهیا گردیده و اولویت بندهی تلاشهای به عمل آمده را بسیار معنی دار

برداشته است. بسیاری از عوامل/متغیرها عملکرد را تحت تأثیر خود قرار می‌دهند، برخی از آنها خارج از جبهه کنترل مدیریت هستند، لیکن بسیاری دیگر می‌توانند از طریق اقدامات مدیریتی شکل داده شوند. طبیعتاً توجه ما می‌باشد معطوف به مورد اخیرگردد. تعالی عملکرد نتیجه یک بازی پیچیده است که ناشی از اثرات این عوامل بر یکدیگر است. این واقعیت توجه پیشتری بر روی نیازهای مخاطبان یک رویکرد فرآگیر در هنگام سنجش عملکرد سازمانی می‌طلبد.

در حقيقة، هر دو مدل بنیاد اروپایی کیفیت و جایزه بالدربیج به طور تلویحی موجب ارتباط بین عناصر مدیریت کیفیت جامع و نتایج را در نظر می‌گیرند (Ghobadian, 1996, & Woo, 1996) به عنوان نمونه در EFQM

روش شناسی اگر چه چارچوبهای متکی بر جوايز كييفيت نظير بنیاد اروپایی کیفیت و جایزه بالدربیج بر اساس یک رویکرد علمی مبتنی بر شناسایی و اعتبار بخشی به عوامل بحرانی موقوفیت بنا نهاده نشده اند لیکن عمدتاً از طریق تلفیق یافته‌ها و شواهد موردي و تجارب موفق پیشین حاصل گردیده اند. لازم به ذکر است که این رویکردها بر مبنای شواهد تجربی منظم استوار نیستند (Black, 1996 and porter, 1996)

برخلاف این، مدل کانجی با شبیه سازی دقیق ابعاد حیاتی که به نظر می‌رسد اثرات عمده ای بر روی عملکرد سازمانی داشته باشند، از طریق یک مرور ادبیات گسترده و سپس لحاظ کردن آنها در سنجش تعالی سازمانی (OE) گام بلندی را در این زمینه

اندازه گیری شده از طریق مجموعه ای از متغیرهای آشکار منطقی می گردد. (آیتمهای پرسشنامه) ستون بنیاد اروپایی کیفیت در واقع همان میانگین وزین شده امتیازات معیارهای مدل کائجی بر اساس شبکه پیشنهادی است. نتایج نشان داده شده در جدول (۳) تاکیدی مضاعف بر اعتبار هر دو مدل است. با توجه به نقاط قوت (تمرکز به روی مشتری و نتایج جامعه) و حوزه های قابل بهبود (مدیریت فرآیند، مشارکتها و منابع) این نکته برداشت می شود که امتیازات هر دو قسم تقریباً با یکدیگر برابر بوده که بیانگر آن است که ارزیابی به عمل آمده یکپارچه و منسجم بوده است، با وجود این، می توان نتیجه گرفت، مدیرانی که از مدل بنیاد اروپایی امتیازات دو مدل، به هر یک از اوزان مورد استفاده در معیارهای بنیاد اروپایی کیفیت استفاده می کنند عملکرد خود را کمتر از حد معمول برآورده اند. اگر آنها مدل کائجی را که یک مدل کلی گرا تر با روش شناسی سنجش متفاوت است، اتخاذ کرده بودند، بهبود نتایجی در حدود ۱۵ درصد حالت ایده آل می گرفتند. بنابراین، به نظر می رسد بنیاد اروپایی کیفیت اثرات قدرت افزایی، که ممکن است یک جنبه بر سایرین داشته باشد را کمتر از حد واقعی آن ارزش گذاری می کند. در این مقاله ما صرفاً به بررسی ویژگیهای مدل کائجی و نه کل حوزه مدل کائجی برداخته ایم. (شکل ۱) اعتقاد ما بر این است که مدل کائجی ارزیابی بسیار بهتری از هر دو جهت چشم انداز ذیفعان داخلی و خارجی به منظور دستیابی به توسعه پایدار و تعالی کسب و کار فراهم می کند.

نتیجه گیری

سیستم سنجش تعالی کسب و کار کائجی برخلاف سایر سیستم های سنتی به جای پرداختن به یک نگرش سیستمی ناقص درباره عملکرد، موجات دستیابی به درجه بالاتری از یکپارچگی و وحدت رویه را فراهم می سازد. ضمناً از یک روش شناسی بسیار دقیق استفاده می کند که امکان تخمین همزمان کلیه پارامترهای مدل را می دهد. بنابراین، مدل کائجی رویکردی کلی گرا و فرآیندی است.

سیستم وزن دهی مقایسه ای به تنها بسیار کافی نیست. توجه به این نکته در یک سیستم که مدل کائجی یک مدل ساختاری است و بنابراین امتیاز هر یک از معیارها نه تنها در شاخصهای ارزیابی به کار گرفته شده برای سنجش آن منعکس می گردد، بلکه در میزان تلاش به عمل آمده برای مسیرهای متفاوت رسیدن به آن نیز می باشد به حساب آورده شود، ضروری است. در نتیجه اگر ملزم به مقایسه شبکه امتیازات موجود در این دو مدل باشیم باید دقت کنیم که هر یک از معیارهای بنیاد اروپایی کیفیت الزاماً می باشد با بیش از یک بعد از ابعاد مدل کائجی تطبیق داده شود. در انتها برای ایجاد تعادل قطعی امتیازات دو مدل، به هر یک از اوزان مورد استفاده در معیارهای بنیاد اروپایی کیفیت، ۱۰۰ نمره افزوده می گردد. بررسی شرایط توضیح داده شده در فوق ما را به سمت تشکیل شبکه مقایسه ای نشان داده در جدول شماره ۲ رهنمون می سازد. بر اساس سیستم ایجاد شده، «مبانی» و «اصول» در مدل کائجی هر یک به اندازه ۱۰۰ نمره در امتیازات بنیاد اروپایی کیفیت سهیم هستند. علاوه بر این هر یک از مفاهیم محوری مدل کائجی معادل ۵۰ امتیاز در مدل بنیاد اروپایی کیفیت دارای ارزش هستند. با توجه به مطالب فوق در سیستم پیشنهادی ۹۰۰ امتیاز به معیارها در مدل بنیاد اروپایی کیفیت افزوده می گردد تا هنگامی که مدل کائجی مقادیر تعالی سازمانی را در یک اشل ۱۰۰۰ امتیازی اندازه گیری می نماید، امکان مقایسه امتیازات نهایی فراهم شده باشد.

مطالعه موردی

سیستم امتیازدهی مقایسه ای پیشنهاد شده در جدول شماره (۲) به منظور اندازه گیری تعالی کسب و کار در مجموعه بیمارستانهای خصوصی یکی از استانها به کار گرفته شده است. (جدول (۳) نتایج نشان داده شده در ستون مدل کائجی به روش مدل سازی معادلات ساختاری (SEM) با استفاده از روش برآورده کمترین مربعات جزئی حاصل گردیده است. در مدل کائجی هر معیاری به یک متغیر پنهان

تر خواهد کرد. به علاوه ضرایب مدل بر اساس مجموعه داده های واقعی به دست آمده از هر سازمان برآورده شده و بنابراین، نمونه بسیار مطلوبتری از واقعیت خود نیست به هر سیستم استاندارد وزن دهی ارائه می دهد.

شبکه سنجش امتیازات

چندین رویکرد متفاوت برای ارزیابی یک سازمان از طریق رجوع به مدل های تعالی کسب و کار موجود است. برخی از آنان ذاتاً مدل های کمی هستند در حالی که بقیه ضرورتا از روش های کیفی بهره می برند. رویکرد کمی اغلب از ایده پرسشنامه برای پوشش معیارهای مختلف مدل بهره می گیرد. بوسیله داده های جمع آوری شده امتیازات مدل محاسبه می گردد. رویکرد کمی عمولاً بر پایه استفاده از یک سری فرمول ها (اگر معیارهای مدل تفکیک شده باشند، برای هر یک از معیارها یا زیر معیارهای مدل یکی) بنا نهاده شده است، که می باشد به وسیله تیم های ارزیابی به مورد اجرا گذاشته شود.

در فرایند ارزیابی، هدف اصلی ارائه تصویری از سازمان است که نه تنها نقاط قوت و حوزه های قابل بهبود آن را مشخص کند، بلکه برخی فعالیتهای بهبود را که لازم است در عمل منظور شوند، تعیین کند. در هر مورد یافتن راهی برای مقایسه امتیازات به دست آمده هنگامی که مدل های تعالی کسب و کار متفاوتی مورد استفاده قرار می گیرند، نه تنها برای اعتباریخشی متقابل الگوهای مختلف بلکه به منظور تسهیل کردن تجربه الگوبرداری، بسیار مفید است. بدین منظور در این مقاله یک شبکه مقایسه ای از امتیازات با هدف کمک به وزن دهی قریب به واقعیت بر اساس امتیازات کسب شده در مدل کائجی و بنیاد اروپایی کیفیت پیشنهاد شده است.

کسب تجربه هرگز بدون دشواری میسر نمی گردد. همانگونه که پیش از این نیز تاکید گردید، تا زمانی که مدل ها از ساختارهای متفاوتی بهره می برند، امکان یک مقایسه مستقیم بین آنها به درستی مقدور نیست. مقابله همزمان محتوى معیارهای متفاوت برای پیشنهاد یک

استفاده گردد.

تلاش برای مقایسه امتیازی نتایج می‌تواند اثرات مثبتی در تشویق سازمانها برای جست جوی روش شناسی های مختلف و تلاش برای ترکیب مزایای آنها در بی داشته باشد. شواهد کافی مبنی بر اثبات این فرضیه که این مقایسه می‌تواند آنها را در یافتن مسیر رسیدن به تعالی سازمانی در راه توسعه پایدار کمک کند، موجود است.

در انتها باید اشاره داشت که نتایج ارائه شده در این مقاله نیازمند به بررسی و اعتبار سنجی مجدد است. بدین منظور، پیشنهاد می‌گردد الگوی ارائه شده به طور همزمان برای ارزیابی سازمانها با ویژگی‌های مختلف مورد بررسی قرار گیرد.

سفر در جاده بهبود مستمر، سفری طولانی و طاقت فراساست، درس‌های آموخته شده از سایر سازمانها و بنگاه‌های تجاری موفق در سرتاسر جهان و نتایج تحقیق به عمل آمده در این مقاله، همه و همه حاکم از این حقیقت است که چنانچه موسسات اقتصادی در کشور عزیzman خواهان توسعه پایدار و کسب موفقیت در عرصه بین المللی و تمرکز بر اهداف بلند مدت هستند، می‌باشد دریابند که جاده بهبود مستمر، دریچه ارزشمندی به سوی تعالی و موفقیت این سازمانها در آینده خواهد بود. □

پی‌نوشتها

۱- سیستم اندازه گیری تعالی کسب و کار کانجی
KANJI'S BUSINESS EXCELLENCE MEASUREMENT SYSTEM

۲- مدل تعالی کسب و کار کانجی
KANJI'S BUSINESS EXCELLENCE MODEL=KBEM

۳- جایزه ملی کیفیت مالکوم بالدریج
MALCOM BALDRIGE NATIONAL QUALITY AWARD = MBNQA

۴- بنیاد اروپایی مدیریت کیفیت
EUROPEAN FOUNDATION FOR QUALITY MANAGEMENT

منابع در دفتر مجله موجود است.

• فرزاد امیری: کارشناس ارشد مهندسی صنایع، مدیریت سیستم و بهره وری مجتمع عالی آموزشی غرب

کل سیستم توسط رهبری و از طریق اهمیت دادن به ارزش‌های سازمانی راهبری می‌شود. رهبری همیشه به عنوان عنصر کلیدی تداوم و حمایت از مدیریت کیفیت جامع و سنجش تعالی سازمانی شناخته شده است. در حوزه بهداشت و سلامت مهمنترین نقش آن معرفی و استقرار تغییرات، ایجاد فرهنگ بهبود، افزایش وحدت رویه در نگاه از بیرون و دور گردن عوامل ترس و موانع داخلی، است. به علاوه ارزشها و مفاهیم مشترک موجود، موجب تمرکز سیستم گردیده و نقطه شروعی برای هماهنگی و هم جهتی تلاش‌های کلیه ذینفعان به حساب می‌آید. بدون تردید این موضوع به ایجاد یک محیط آرام مبتنی بر حسن تعاون و همیاری بین مدیران و جامعه پژوهشکی منجر می‌گردد، که موجب غلبه بر یکی از قدرتمند ترین موانع بهبود در بخش سلامت و بهداشت می‌شود.

ذینفعان داخلی و خارجی به طور فعال در فرآیند ارزیابی مشارکت دارند، بنابراین نگرشی واقع گرایانه و منطقی تر از عملکرد کلی (و واقعی) سازمان است. همچنین به وسیله مشخص کردن حوزه هایی که ارزیابی‌های ذینفعان در آنجا دارای تفاوت‌های قابل ملاحظه ای هستند، مشکلات ارتباطی موجود در سیستم را مورد توجه قرار داده و از این طریق همکاری مطلوب بین ذینفعان مختلف را پایه گذاری می‌کند، که می‌تواند به ایجاد درک و برداشت صحیح تری از وضعیت موجود سازمان و در نهایت ارائه راهکار واقع بینانه تری برای بهبود مستمر و توسعه پایدار منجر گردد.

فرایند ارزیابی عملکرد می‌تواند اشکال متفاوتی داشته باشد. اگر چه روش شناسی پیشنهاد شده ضرورتا کمی بوده و در آن پرسشنامه ها نقشی کلیدی در اندازه گیری عملکرد سازمانی ایفاء می‌کنند، همچنین ممکن است (و در پاره ای اوقات توصیه می شود) از سایر تکنیک های خود ارزشمند نظری کارگاه، نمودار ماتریسی، پروفرا و شبیه سازی فرایند اخذ جایزه که می‌توانند تاییدی بر مقادیر عملکرد به دست آمده بوده و به تضمین اعتبار پرسشنامه ها کمک کنند، مدل کانجی از یک نگرش متعادل شده در مدیریت عملکرد پشتیبانی می‌کند. بدین جهت، مخصوصاً امکان تمرکز ارزیابی مشتری روی جنبه های مورد نظر، فراهم گردیده تا امکان قضاوت حقیقی برای آن فراهم شده و از بازخورد ارزشمند آن بهره برداری گردد. از دیگر ویژگی‌های بارز الگوی ارائه شده در نظر گرفتن هم‌زمان نظریات سایر ذینفعان خارجی از طریق کارت امتیازی (کسب و کار کانجی) مربوطه و نهایتاً تلفیق آن با نتایج ارزیابی